

om korrekt administration af den lovgivning, der administreres af kasserne. Det er således en forudsætning for arbejdsløshedskassens virke, at den overholder fastsatte regler og påbud.

Ministeren har endvidere efter bestemmelsen i § 17, stk. 2, mulighed for at modsætte sig bestyrelsens beslutning om nedlæggelse af arbejdsløshedskassen. Bestemmelsen tager sigte på en situation, hvor kassens bestyrelse, fx af økonomiske årsager, har truffet beslutning om at nedlægge arbejdsløshedskassen, men hvor ministeren skønner, at der fortsat er behov for at opretholde kassen. I sådanne tilfælde vil ministeren kunne modsætte sig nedlæggelse, og det vil i denne forbindelse kunne være aktuelt at tilbyde arbejdsløshedskassen et ekstraordinært lån, jf. forslagens § 12, samt fastsætte eventuelle særlige vilkår for arbejdsløshedskassens videreførelse, herunder evt. en hel eller delvis reorganisering af kassen.

Til § 18

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren i tilfælde, hvor Den Statslige Arbejdsløshedskasse nedlægges, kan bestemme, at alle kassens forsikringstagere skal have ret til overflytning til en anerkendt arbejdsløshedskasse.

Bestemmelsen svarer til reglerne i § 39 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. om overflytning ved bortfald af anerkendelse af en arbejdsløshedskasse efter reglerne i §§ 37 og 38 i samme lov.

Til § 19

Det foreslås, at staten sikres dispositionsret over formuen i tilfælde af arbejdsløshedskassens nedlæggelse efter forslagens § 17, og at formuen ved kassens nedlæggelse anvendes efter beskæftigelsesministerens bestemmelse til beskæftigelsespolitiske formål. Dispositionsadgangen omfatter den formue, der er tilbage, når samtlige kreditorer, herunder långiver, er fyldestgjorte.

Det bemærkes i den forbindelse, at Den Statslige Arbejdsløshedskasse efter forslaget til § 16 tænkes omdannet til en medlemsforening, når det statslige lån er indfriet, og medlemstallet overstiger 10.000, jf. de almindelige bemærkninger.

Til § 20

Forslaget svarer til § 38, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., som finder anvendelse i forhold til de anerkendte arbejdsløshedskasser.

Det foreslås, at ministeren kan bestemme, at statens refusion, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., helt eller delvis bortfalder for et regn-

skabsår, hvis arbejdsløshedskassens ledelse tilsidesætter reglerne i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. eller bestemmelser, der er givet i henhold hertil, eller hvis kassens virksomhed ikke foregår under iagttagelse af fornøden påpasselighed eller orden. For at give mulighed for at iværksætte sanktioner over for arbejdsløshedskassen i situationer, hvor reglerne i stk. 1 ikke kan tages i anvendelse, foreslås det, at ministeren kan tilbageholde kassens refusion og forskud helt eller delvis, indtil kassen har fulgt et af direktøren for Arbejdsdirektoratet udstedt påbud efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. eller bestemmelser, der er fastsat efter denne. Refusionen/forskuddet vil blive efterbetalt, når kassen har fulgt direktøren for Arbejdsdirektoratets påbud.

Til § 21

Ifølge § 96 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. afholder tillidsmænd for arbejdsløshedskasserne under forsæde af direktøren for Arbejdsdirektoratet et årligt møde, hvor der forhandles om kassernes virksomhed og samarbejde.

Da Den Statslige Arbejdsløshedskasse ikke har valgt tillidsmænd, foreslås det, at Den Statslige Arbejdsløshedskasse kan deltage i dette møde med 2 repræsentanter, der udpeges af bestyrelsen.

Til § 22

Bestemmelsen er alene en processuel regel og har derfor ingen indflydelse på vurderingen af bestyrelsen erstatningsansvar. Forslaget indebærer ikke en skærpelse af bestyrelsesmedlemmers ansvars- og hæftelsesforhold. For bestyrelsesmedlemmerne gælder dansk rets almindelige erstatningsregler, men de hæfter i øvrigt ikke for arbejdsløshedskassens økonomiske forpligtelser.

Fondslovene gælder ikke for Den Statslige Arbejdsløshedskasse. Det foreslås på den baggrund, at der indføres søgsmålskompetence for beskæftigelsesministeren. Reglen vedrører som i fondslovene alene søgsmål i anledning af tab, som er påført arbejdsløshedskassen.

Beskæftigelsesministeren vurderer på baggrund af tabets størrelse og bestyrelsens eller andres adfærd, om søgsmål skal anlægges i det enkelte tilfælde. Søgsmålsadgangen tænkes normalt kun anvendt i grovere tilfælde. Ministeren kan anlægge retssag mod enkelte medlemmer af bestyrelsen eller den samlede bestyrelse, afhængig af sagens karakter.

Bestemmelsen gælder ikke for tilfælde, hvor udenforstående eller ansatte har lidt et tab på grund af institutionens adfærd. Disse personer vil således - i det